

חעלת קור'ינח

שנחפרה בין השנים 1881 ו-1892, מחברת את היס האגאי עם היס האדריאטי. התעלה הקסימה את על הגשר העובר מעל התעלה. נציגי חברת הבנות, השתדלו להראות להן אתריס רביס. איפיר טורס, י"י. ירחו את

טירה בל'ביים

התגלתה לבנות ששטו בספינה ימונית. מדברי ההסבר הן למדו כי הטיירה נבנתה במאה ה-16, שימשה עד לפני מיספר שנים כביית מלון, והפכה לאחרונה למוקד משיכה רביעניין לתיירים.

מלכת הימים

שלי ברלינסקי על סיפונה של הספינה שהשיטה את הבנות לטיולי באיים. שלי, שביקרה כבר בחוף-לארץ והדוברת אנגלית רוטה, ניצלה את ההפלגה לשיזוף, קשרה קשרים עם תושבים מקומיים, והשתדלה ללמוד מהם על ההווי המקומי.

„חבל שצריך לחזור הביתה, הייתי מור כנה להישאר כאן לפחות שנה.“
ביום שלאחר מכן, שוב בחמש וחצי בבוקר, עלו הבנות על מיניבוס, ונסעו מחוף לאתונה. הן ביקרו בכפרי דייגים, בייקבי יין, וראו את העתיקות מתקופת אגמנון ואלקטרה. הן שטו בסירת-מנוע לטיירה עתיקה מן המאה ה-16, השוכנת בלב הים. כאשר חזרו למלון בערב חג הסוכות, פגשו קבוצה אחרת של מטיילים ישראלים, וביחד אכלו ארוחת-ערב יהודי-דית מסורתית.

תיכון, זכו בפעם הראשונה בחייהן הי קצרים לבקר בחוף-לארץ. דורית ברזילי לא יכלה להרגע: „איזה שיגעון, חווייה כזו עוד לא היתה לי.“ מילמלה ללא הרף. זווה ברקו, שהתגלתה כבעלת רוח ספורטיבית, שרה וסיפרה בדיחות כל הזמן. מלכת-הימים, שלי ברלינסקי, שכבר ביקרה בחוף-לארץ מיספר פעמים, אמרה: „בשביל לראות את איי יוון שווה כל המאמץ והמתח הרב שעברתי לפני התחרות.“

סיורים

ומסיבות

רחובות אתונה היו מקושטים ביר דגלים, ושוטרים הסתובבו ברחובות. הנערות חשבו לתומן שהרעש הזה הוא לכי בודן, אך הסתבר להן שגם ראשי-משלת בריטניה, מרגרט תאצ'ר, ביקרה באותו יום ברחובות אתונה.

תאצ'ר לא הטרידה את מנוחתן. הן המשיכו בסיוור המתוכנן שציפה להן. את רי סיור מקיף ומרתק ברובעים האקוויטיים של העיר ובאקרופוליס, כשהן מלוות ביד מדריכה שלא נפלה מהן ביופייה, סיימו הבנות את היום במסיבת-קוקטייל, שאורגנה במיוחד עבורן על גג המלון, בן ה-15 קומות, כשאתונה פרושה לנגד עיניהן.

ביום השני, בשעה חמש וחצי בבוקר השכימו הבנות, ושמו את פעמיהן לאיי יוון המקסימים. הן שטו ביאכטה מפוארת, וסיירו בשלושת האיים אגינה, הידרה ופורוס. בכל אחד מהם עגנה היאכטה, והבנות ירדו וטיילו, כשהן טועמות מאכי לים יוניים. בתשע בערב חזרו לבית המלון עייפות ומאשרות. קורין נגן אמרה:

את הערב האחרון הן בילו בטברנה, שהוא מועדון-מיסערה. שם הופיעו לפנייהן להקות פולקלור יווניות ורקדנות-בטן. לבנות היתה הצלחה גדולה אצל המין החזק היווני, והגברים לא חדלו מלחזור אחריהן. שני מחזורים נלהבים מערבי-הסעור דית, שידעו על מוצאן הישראלי, הציעו לאורלי חן שני בארות נפט. „לא ידעתי מה לומר להם, אך ברגע שהצלחתי להתחמק מן השניים פגשתי את שחקני קבוצת הכדורסל היוגוסלויית זאגרב, שגם הם לא טמנו את ידם בצלחת.“ השיחה קלחה בנושא הכדורסל, ואורלי הביאה פריסות שלום למיקי ברקוביץ וטל ברודי.

למחרת ניתן לבנות יום של חופש. הן טיילו בין התנויות, קנו מזכרות ונפיי רדו ממארחיהן. במטוס אולימפיק שהחזיר אותן לארץ, קיבלו הבנות טיפול של אח"מ, והיו אורחות-כבוד של קפטן הי מטוס.

בנמל-התעופה בישראל חיכו לבנות הוריהן הנרגשים, והבנות נפרדו זו מזו, החליפו כתובות, והבטיחו לשמור על קשר בעתיד.

בכך הסתיים הטיול הנפלא של משתתפות התחרות, שהשאיר טעם מתוק וזיכרונות שלא ימחו שנים רבות מלב הבנות.

דיסקוטק שם

בספינה שהשיטה את הבנות לסיור באיים מותקנים מיתקנים רבים להנאתם של השטים. ביו השאר מותקן במקום דיסקוטק משובלל שנוצל עליידי הבנות לריקודי דיסקו תוך כדי הפלגה.